

ת"פ 57952/07/14 - מדינת ישראל נגד ח ט

בית משפט השלום בעכו

29 דצמבר 2016

ת"פ 57952-07-14 מדינת ישראל נ' ט

ת"פ 57967-07-14

לפני כבוד השופט וויליאם חאמד
המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשם: ח ט

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שרון גושן

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד ויסאם נבואני

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות של תקיפה שגורמת חבלה ממשית לבת זוג (שתי עבירות), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ותקיפה סתם של בת זוג (ארבע עבירות), לפי סעיף 382(ב) לחוק.

לפי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.7.14, בביתם, תקף הנאשם את המתלוננת, שהיה אשתו, בכך שהיכה אותה במותניה באמצעות סל עשוי קש שהכיל דברים, ולאחר שזרק את הסל המשיך להכותה, ובהמשך היום קילל אותה והשליך לעברה עגבנייה, ולאחר שהבין כי היא מתכוונת להתקשר להוריה, היכה אותה בראשה באמצעות ידיו ובעט ברגלה. כתוצאה מהאמור נגרמו למתלוננת נפחות בשוק ימין ושטף דם קל. כמו כן, ביום 19.7.14 היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו בפלג גופה העליון, ובחודש פברואר 2014 היכה אותה בראשה באמצעות ידיו, ובחודש דצמבר 2014 היכה אותה בכך שסטר לה, וכשנתיים עובר להגשת כתב אישום זה השליך לעברה שולחן קטן

עמוד 1

עשוי פלסטיק.

ב"כ המאשימה טענה לחומרת העבירות אשר פגעו בשלומה, בגופה ובכבודה של המתלוננת, ולצורך בהטלת עונשים ממושכים של מאסר בפועל על מנת להילחם בעבירות האלימות במשפחה. לטענתה, לאור היקף העבירות ונסיבות ביצוען, מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים עד 24 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי. כן הפנתה ב"כ המאשימה לתסקירים של שירות המבחן לפיהם הנאשם נטל אחריות פורמלית למעשיו והפחית מאחריותו לביצועם, לא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול ולא גילה הבנה וחשיבות להליך טיפולי. כן ציינה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם ואת עמדת המתלוננת המתוארת בתסקירים, ועתרה להטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

הסנגור טען כי שירות המבחן לא יישם את החלטת בית המשפט משלא הציג בפני הנאשם תכנית טיפולית מוגדרת, ודבר הביא לתוצאה הסופית בתסקירים להימנע מהמלצה טיפולית, וזאת בניגוד לעמדת הנאשם בפני שירות המבחן לפיה הוא הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, והיה על שירות המבחן לגבש תכנית טיפולית מיוחדת נוכח מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם. עוד טען הסנגור כי המדובר בעבירות במדרג נמוך של חומרה ואשר בוצעו לפני למעלה משנתיים, והוסיף כי הנאשם, שהודה במיוחס לו בטרם החלה פרשת התביעה, סובל מבעיות רפואיות ונפשיות שונות, ובשל אלה הוא התקשה להשתלב במעגל העבודה, והוא ומשפחתו מתפרנסים מקצבת ביטוח לאומי. עוד ציין הסנגור כי הנאשם היה נתון במעצר במסגרת תיק זה מיום 24.7.14 ועד יום 25.8.14 ומאז הוא נמצא בתנאים מגבילים של מעצר בית עד היום, ולכן, יש להסתפק בתקופת מעצר זו ותקופת שהייתו בתנאים מגבילים כעונש הולם בגין העבירות הנ"ל.

המתלוננת, גב' ג'אזיה טריף, טענה כי היא סובלת מבעיות רפואיות שונות וכך גם הנאשם, שסובל גם ממחלת האפילפסיה ומחלה נפשית, וביקשה לאפשר לו להמשיך לסייע לה לטפל בשלושת ילדיהם.

הנאשם טען כי הוא סובל ממצב רפואי מיוחד בגינו הוא נזקק לטיפולים, וכי מצבו הכלכלי קשה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 48, נשוי למתלוננת ולבני הזוג שלושה ילדים בגילאים של 15 עד 18. כן תואר כי הנאשם אינו עובד ומקבל אבטחת הכנסה, וכי הוא הביע צער וחרטה על ביצוע העבירות. כן ציין שירות המבחן כי המתלוננת תארה כי הנאשם מתנהל בעצבנות יתר במצבי לחץ, אם כי לאחר פתיחת ההליכים בתיק זה חלה התמתנות מסוימת בהתנהגותו זו. ממידע שהתקבל מהעו"ס, כך לפי שירות המבחן, הנאשם מבלה את רוב זמנו מחוץ לביתו, משוטט ברחובות ולא דואג לצורכי בני משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת וכי גורמי הסיכון להישנות מעשה עבירה בעתיד גוברים על סיכויי השיקום, והמליץ להטיל ענישה מוחשית שתחבר את הנאשם לחומרת העבירות ותפחית הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

תחילה יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם ברוח עקרון ההלימה, ויביא בחשבון לעניין זה את טיב הערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשה העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות קיומו של תכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו של הנאשם בביצועה של זו, מידת יכולתו להבין את

הפסול במעשהו ולהימנע מביצועו, הנזק שנגרם לקורבן העבירה וזה שעלול היה להיגרם לו.

עניין לנו בעבירות אלימות, ומשכך, הן פוגעות בשלומן ובגופו של קורבן העבירה, משפילות אותו וגורמות לו כאב וסבל ועוגמת נפש עמוקה. חומרה רבה כרוכה בעובדה כי הנאשם גרם חבלות, כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, וכי הוא עשה כן במספר הזדמנויות שונות ולא באירוע בודד, בבחינת כישלון חד פעמי. מעשי עבירה כאמור מערערים את ביטחונו האישי של קורבן העבירה, שמוצא את עצמו מותקף ומושפל על ידי בן משפחתו, המפגין כנגדו אלימות בתוך ביתם - מבצרים.

הכרח להטיל על נאשם שביצע עבירות מהסוג הנ"ל ובנסיבות המתוארות גם רכיב של מאסר בפועל, על מנת לקיים אחר צורכי ההרתעה והגמול, כלפיו וכלפי הרבים, ולהביע את סלידתו של בית המשפט ממעשי עבירה אלו והוקעתו אותם. בצד אלה, הבאתי במניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה את מצבו הנפשי של הנאשם, כפי שנלמד מהאישורים הרפואיים שהוגשו וכן מתסקיר שיערות המבחן, כאשר נראה כי הוא סובל ממוגבלות שכלית קלה והפרעת אישיות מסוימת.

בנסיבות הנ"ל, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר בפועל לתקופה של חודש עד 12 חודשים, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות כספית.

לא מתקיימים שיקולי שיקום להצדיק בחינת אפשרות חריגה ממתחם העונש הנ"ל, לפי סעיף 40ד לחוק העונשין. והרי, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, משנמצא כי הנאשם לא משתף פעולה עם גורמי הטיפול.

משכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך המתחם הנ"ל, ובשלב זה של ההליך, יביא בית המשפט בחשבון גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות לקיחת האחריות על ידי הנאשם על ביצוע העבירה, חלוף הזמן מאז ביצועה של זו, עברו הפלילי של הנאשם, נסיבותיו המיוחדות ומאמציו לתקן את הנזקים שנגרמו עקב ביצוע העבירה.

אכן, הנאשם צבר לחובתו עבר פלילי, והעבירות כאן אינן הסתככותו היחידה בפלילים. יחד עם זאת, המדובר בהרשעה קודמת אחת, כך שעברו הפלילי אינו מכביד כלל, זאת, נוסף על העובדה כי המדובר בעבירות מלפני כארבע שנים, שלא בעבירות אלימות.

הנאשם לקח אחריות על מעשי העבירה, מיד עם תיקון כתב האישום ובטרם החלה פרשת התביעה, ובכך הוא חסך את מעמד עדותה של המתלוננת בבית המשפט. כן הביע הנאשם, בפני העו"ס (ראה מסמך נ/2) ובבית המשפט חרטה על מעשיו.

אין חולק כי הנאשם סובל ממצב רפואי מיוחד. הוא סובל ממחלת אפילפסיה וממחלות נוספות כמתואר בטיעונים לעונש, וכן מהפרעת אישיות מסוימת, כמתואר לעיל (ראה טענות, תסקירים ומסמך רפואי נ/1). מצבו הרפואי המיוחד

דורש טיפול ומעקב רפואי מתמיד.

מצב כלכלי של הנאשם קשה, כפי שטען הסנגור, והרי, הנאשם מתפרנס מקצבת הבטחת הכנסה מטעם המל"ל, כאשר עניין לנו בנאשם בן 48 ואב לשולה קטינים הסמוכים על שולחנו.

עוד הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננת בבית המשפט, במסגרת הטענות לעונש.

אוסף עוד כי התרשמתי כי ההליך המשפטי בתיק זה מהווה גורם מרתיע ממשי עבור הנאשם, דבר שמוצא ביטוי גם במסמך מטעם העו"ס (סומן נ/2).

עוד לקחתי בחשבון כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 24/7/14 עד 25/8/14, עד ששוחרר למעצר בית מלא בו הוא נתון עד להיום, תקופה של למעלה משנתיים, ולא נטען כי הוא הפר את התנאים המגבילים הנ"ל. המדובר בתקופה ניכרת עד מאוד, שיש להביאה בחשבון בקביעת משך תקופת המאסר בפועל שתיקבע להלן.

הנסיבות הנ"ל הביאוני למסקנה כי יש לנהוג לפי הרף התחתון של מתחם העונש, לעניין רכיב המאסר בפועל, וכך אני עושה.

סוף דבר, אני דן את הנאשם לעונשים שלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודש אחד, בניכוי ימי מעצרו מיום 24/7/14 ועד ליום 25/8/14.

יוצא כי הנאשם נמצא כמי שביצע את מלוא התקופה הנ"ל של המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע עליה.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסכום של 8,000 ש"ח למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע עליה. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות, יאסר ל - 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ט כסלו תשע"ז, 29/12/2016 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט